

og her staaer jeg netop ligeoverfor de tvende Forslag af den ærede Rigsdagsmand for Holsteb Amt's 2den Valgkreds (Tscherning). Uagtet han allerede forrige Gang havde stillet disse Forslag, hvoraf det ene lød: „kun ikke Randers“, og det andet: „kun ikke 8 Millioner Rigsdaler“, og uagtet disse Forslag bleve fastede med aldeles overvældende Majoritet — imellem 20 og 30 Stemmer for dem og over 50 Stemmer imod dem — saa har den ærede Rigsdagsmand dog optaget disse Forslag igjen; det er det, som jeg paastaar ikke er vel betænk. Jeg paastaar, at det er at friste Thinget ind paa en Vej, som er i højeste Grad fordærvelig for dets Anseelse, dersom det kan siges, at denne Art af Afstemninger er saa lidet overveiet og saa lidet betænk, at man efter 8 Dages Forløb gaaer fra det, som man efter 3 Dages Forhandlinger og modne Overveielser er kommen til.

Naar saa den ærede Rigsdagsmand siger: Ja, men nu har jeg jo tænkt paa at adstille de to Forslag; jeg har tænkt mig den Mulighed, at de 320,000 Rd. blive staaende som Maximum, naar vi blot kunne faae dette Randers ud — dette One synes altsaa at være det, som til Syvende og Sidst ligger den ærede Rigsdagsmand aller meest paa Sinde — saa vil jeg dog bede det ærede Thing vel betænke, hvorledes netop Forslaget om at faae Forbindelsesbanen til Randers stemt ud bestemt gaaer imod det ærede Things Afstemning ved 2den Behandling. Jeg skal gjerne tilstaae, at, efter at de første Afstemninger havde fundet Sted,

var Vedtagelsen af det Forslag, der sidst var stillet af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amt's 2den Valgkreds (S. Jørgensen) under Nr. 6, en Overraskelse for mig, men jeg tilstaaer ogsaa, at det ikke var nogen særdeles ubehagelig Overraskelse; jeg havde jo nemlig under Forhandlingerne og, som jeg troer, meget tydeligt udtalt mig om dette Forslag, jeg havde sagt, at jeg ikke kunde have Noget at indvende mod dets Realitet, men at det forekom mig, at det ikke ret vel af formelle Grunde — jeg troer, det var mine Ord — kunde finde sin Plads i Loven. Jeg kunde ikke have Noget imod dets Realitet, thi jeg havde gjentagne Gange, i fuld Overensstemmelse med en æret Rigsdagsmand fra Viborg Amt (Bregendahl), udtalt, at det, Regjeringen maatte staae paa, var, at den havde fri Haand, at den havde Ret til, efter foregaaende Undersøgelser og efter Forhandlinger med vedkommende Entrepreneur at vælge enten hvad der blev kaldt den vestlige Bue eller den østlige Bue. — Det, som Fleertallet af Medlemmerne uden Tvivl frygtede for, det var det, som den ærede Rigsdagsmand for Holsteb Amt's 2den Valgkreds netop vil, at Regjeringen skal kunne gjøre, nemlig at føre Banen ikke som en Forbindelsesbane til Randers, men at føre den lige til Randers og saa for den Sags Skyld igjen over Sønder Dnsild f. Ex. Det er jo det, som ligger i det ærede Medlems Forslag, at lade de 8 Millioner Rd. staae og at give Regjeringen fri Haand — ja der er vel nævnt Viborg, men iøvrigt fuldkommen fri Haand.